

mérve és szívéhez férkőzik, csak minden felesleges szót mellőznie kellene. Azzal az óhajjal fejezem be ismertetésemet, hogy a könyv érjen mielőbb második kiadást és akkor az említetteket, néhány germanizmust és a gyakran előforduló „nyíharász” stb. kifejezéseket is kijavításra ajánlom. *Bardócz Pál.*

Juba Adolf dr.: Érettségiző fiainak a nemi életről és életfeladatairól. Apáknak és fiaiknak. Bp. 1924. Mai H. (70 l.)

A gyakorlati szexualpedagógia a neveléstudomány legkényesebb területei közé tartozik. Az a körülmény, hogy irodalma a század fordulója körül annyira túltengett, ne téveszsen meg senkit. Ahhoz, hogy ezen a téren valóban értékeset adhassunk, szükséges, hogy a nevelő az orvossal mintegy egybeforrjon. Ha ehhez harmadik értelmi tényezőül az apa is hozzájárul, annál jobb. Szerzőnkben ezek az előfeltételek megvannak. Vitakozni lehetne azon, vajjon ezen kérdés tárgyalásában a pedagógiai vagy az orvosi szempont előbbrevaló-e — mi természetesen amannak elsőbbségét valljuk —, de az már alig lehet kétséges, hogy az orvosi elemeknek túltengése a pedagógiai tényezők rovására nem helyeselhető. Juba dr. könyvecskéje voltaképpen két különböző kérdést tárgyal, amelyeket egy közös erkölcsi cél: az ifjúság jövőjének eszméje kapcsol össze. Egy igen hangulatos bevezető ajánlás után az első rész: *A nemi élet veszélyei* (5—37. l.) szerintünk túlságosan részletes leírását adja a különböző nemi betegségeknek. Itt helyénvaló lenne a kellő megrostálás és a kétféle, pedagógiai és orvosi elemeknek szigorúbb rendszerbe való foglalása. Az önmegtartóztatás és önferőtőzés dolgában szerzőnknek enyhébb felfogása eltér a miénktől. Azt tartjuk továbbá, hogy az érzékiség elleni küzdelemben a vallás-erkölcsi tényezőket sem volna szabad teljesen mellőzni. A második rész: *A jövő megalapozása* (38—69. l.), az érettségi vizsgáról, pályaválasztásról és a közéleti szereplésről mond el nagyobbára közismert, de azért közérdekű dolgokat. A jóra való könyvecskére mai alakjában is üdvös hívátás vár, amelyet bizonyára még fokozna az, ha a szerző egy remélhető második kiadásban figyelmére méltatná tárgyilagos megjegyzéseinket és a szövegen is elvégezné a nyelvtisztaság és az elengedhetetlen komolyság szempontjából kívánatos simításokat. *Kemény F.*

Dr. Pándy Kálmán: Virágnylás. Orvosi tanácsok a nemi betegségekről, az élvezetekről és a mámorokról a 18 év körüli ifjúságnak. Budapest, Keresztyén Könyvesház. 1924.

A háború óta nagy mértékben növekedett nálunk a nemi betegek száma, ezért nagyon helyes, ha mentől többen szólalnak fel e kérdésben és tanácsot adnak a szülőknek és fiatalembereknek egyaránt. Pándy Kálmán egyetemi magántanár, a külföldön is jól ismert idegorvosunk egy füzetben fordul a fiatal emberekhez és lelkükre köti az önmegtartóztatást. Arra hivatkozik, hogy az állattenyésztők már régi időktől fogva tudják azt, hogy az az állat, amelyik idő előtt használja a szaporó-